

behøvet at tage Fantasien til Hjælp, men have kunnet gjøre en ganske simpel Beregning. Det er et ganske simpelt Regnestykke for en Mand at sige: Jeg kan godt give nogle Hundrede Rigsdaler ud for at faae min Eiendom rykket nærmere til et Hovedaafætningssted, til en Jernbanestation. Den Beregning, tror jeg, kan gjøres med fuldkommen Sikkerhed, notabene hvor der er en nogenlunde tæt Befolkning og nogenlunde gode Forhold. Jeg tror altsaa ikke, at man behøver at være bange for, at de Bedkommende ikke selv have været istand til at varetage deres Interesser i en aldeles tilstrækkelig Grad. Det erede Medlem for Weile Amts 2den Valgkreds mente ogsaa, at det fortjente Undersøgelse, om der ikke var en moralsk Ret for den nu koncessionerede Jernbane til at blive fri for en Tilslutning. I saa Henseende kan der være Meget at tage i Betragtning. Det følger af sig selv, at hverken en By eller en Egn kan faae en Jernbane af denne Slags uden at gjøre væsentlige Opoffrelser. Jeg tror forresten, at saadanne have fundet Sted i et noget større Omfang for den Bane, her foreligger, end for den anden. Men hvad jeg tillige skal gjøre opmærksom paa, er, at det kommer ganske an paa, hvorledes en saadan Bane bliver lagt, i hvilken Grad den er istand til at fyldestgjøre Oplandet. Selvfølgelig er den istand til at fyldestgjøre de 2 Byer, der ere Endepunkter, og jo mere den gaar direkte, desto mere vil det være Tilfældet; men dermed er ikke sagt, at den er istand til at fyldestgjøre det naturlige Opland. Naar det imidlertid nu kan paavises, at der netop i Randers Amt, i Egne, som man kunde vente, at Randers-Grenaabanen fornuftigvis vilde komme tilgode, har været en ikke ganske ringe Højeelse af Forurettelse, og at Initiativet til den anden Bane netop er udgaaet fra disse Egne, saa forekommer det mig ogsaa, at det kan paaberaabes til Støtte for denne anden Bane, og at dette er Tilfældet, er faktisk og Noget, jeg fuldkommen er istand til at godtgjøre. Det erede Medlem for Weile Amts 2den Valgkreds (Berg) ønskede Bestemmelser om fælles Drift optagne i Loven. Jeg har allerede igaar udtalt mig om, at jeg finder det fuldkommen rigtigt; men jeg tror, at jeg udtalte mig lidt uklart med Hensyn til dette Punkt, thi naar der i Loven af 1873 staar, at Indenrigsministeren tager Bestemmelse med Hensyn til Tilslutning og Drift, skal jeg erkjende, at naar det skal opfattes præcist, kan det naturligvis kun forstås som en Bestemmelse med Hensyn til selve Driften og selve Tilslutningen, og ikke som en Bestemmelse om et økonomisk Fællesskab. Man kan naturligvis ogsaa sætte ind i Loven, at et saadant skal finde Sted, og jeg tror ogsaa, at den erede Minister har udtalt sig for, at det skulde staa i Koncessionen. Jeg har Intet at erindre imod en saadan Bestemmelse, vel at mærke paa saadanne Vilkaar, at man kan modtage den. Naturligvis kan jeg

ikke finde det retfærdigt, naar der kom til at staa i Loven, at der ikke kan gives Koncession, inden der er tilveiebragt en Overenskomst med Randers-Grenaabanen om fælles Drift, naar Randers-Grenaabanen blev saaledes stillet, at den kunde give et simpelt og rundt „Nei“ og sige, at den aldrig vilde tilstede, at der blev fælles Drift, saa at det derved blev umuligt at faae Koncession paa en saadan Bane. Saaledes kan det virkelig ikke komme til at staa; men det maa staa under en Appel til Indenrigsministeriet, saaledes at Ministeriet afgjør Spørgsmaalet, og at man, forsaavidt Randers-Grenaabanen ikke vil tage saadanne Vilkaar, som Ministeren anerkjender som antagelige, desuagtet maa give Koncession paa den anden Bane. Under saadanne Vilkaar kan jeg ganske i Almindelighed sige, at jeg heller ikke kan se Noget at erindre imod en fælles Drift som Betingelse for Koncessionen. Maaeste jeg i Forbigaaende maa berigtige en Misforstaaelse, som ikke jeg, men Lovforslaget gjør sig skyldig i. Det nævner Nyom; men der eksisterer Intet, som hedder saledes. (N. P. Jensen: Det har jeg gjort opmærksom paa!) Naar, om Forlæbelse! Da mit Die falder derpaa, har jeg dog villet omtale det. Det er jo paa en Maade en ligegyldig Sag. Formodentlig er dette urigtige Raad kommet ind derved, at den lokale Bestyrelse har sendt Sagen saaledes til Indenrigsministeriet. Der eksisterer derimod en Eiendom, der hedder Nyomgaard, og det vil være en tilstrækkelig Betegnelse. Men det vilde jo være uheldigt i en Lov at sætte et saadant Punkt, som ikke findes i Virkeligheden. Jeg skal nu tillade mig nogle enkelte Bemærkninger i Anledning af nogle Udtalelser af det erede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winter), navnlig med Hensyn til Udmundingen ved Aarhus. Det erede Medlem mente, at man kunde gaa ud paa Statsbanen en 1½ Mil Vest for Aarhus, omtrent ved Mundelstrup. Jeg tror, det vilde være meget uheldigt og meget upraktisk, thi den Egn, man vil komme igennem, vil have ¾ Mil ind til Byen, men have 1½—2 Mil, naar den skulde benytte denne Bane, efter det erede Medlems Forslag. Jeg tror derfor ikke, at han derved vilde gjøre de Paagjældende nogen Tjeneste. Jeg tror ikke engang, at det er vel muligt, saa lidt som det er praktisk, at gaa denne Vej. Det samme erede Medlem, saavel som det erede Medlem for Weile Amts 2den Valgkreds (Berg), forlangte i alt Fald en bestemt Forbindelse af selve denne Jernbane med den nuværende Banegaard i Aarhus. Jeg tror ikke, det vil være godt muligt, som de lokale Forhold ere, at bringe en Tilslutning tilstede direkte til den nuværende Statsbanegaard; men jeg tror ganske vist, at der vilde kunne bygges en Banegaard i en ikke betydelig Afstand fra den og med en fuldstændig solid Sporforbindelse (En Stemme: Med en stærk Stigning). Jeg tror ikke med en noget særdeles stærk Stigning. Der